

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117010435
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117010435.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Evy Rešatkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.03.2019, v trestnej veci proti obžalovanej D. N. pre prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/24/2017 zo dňa 30.11.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e v napadnutom rozsudku výrok o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanej D. N., nar. XX.XX.XXXX v O., bytom A., R. č. X

u k l a d á

podľa § 285 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona peňažný trest vo výmere 1 000,- (jedentisíc) €.

Podľa § 56 ods. 3 Tr. zákona zaplatí obžalovaná uložený peňažný trest v 10 mesačných splátkach po 100,- (sto) € v lehote do jedného roka od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, stanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovanú D. N. vinnou z prečinu všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 31.1.2015 v čase o 12.21 hod. v Prešove viedla po Pavlovičovom námestí v smere od ulice Železničiarkej osobné motorové vozidlo značky Honda Civic, EVČ: A pri odbočovaní vľavo a pri prechádzaní železničného priecestia porušila ustanovenie § 3 ods. 2 písm. b/, § 4 ods. 1 písm. c/ a § 28 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke tak, že neuposlúchla pokyn vyplývajúci z dopravného zariadenia, plne sa nevenovala vedeniu vozidla a nesledovala situáciu v cestnej premávke a napriek svetelnej a zvukovej výstrahe priecestného zabezpečovacieho zariadenia a spusteným závorám, vošla na železničné priecestie v čase prejazdu osobného vlaku OS 8768 TSSK prichádzajúcemu z prava, ktorý viedol F. U., v ktorom cestovalo najmenej 30 cestujúcich, došlo k

zrážke prednej časti vlaku do pravej prednej strany vozidla, ktoré bolo následne odhodené do stromu vedľa železničnej trate vľavo, v dôsledku čoho spolujazdec vo vozidle O. M., nar. XX.X.XXXX, utrpel zlomeninu vonkajšieho hrboľa ľavej holennej kosti, drobné zakrvácanie pod tvrdú plenu mozgovú v pravej čelovo-spánkovo-temennej oblasti a ľavej temennej oblasti, tržné rany pravej strany čela, chrbta pravej ruky a dlane ľavej ruky, pomliaždenie pravého ramena, pomliaždenie ľavej ruky, pomliaždenie pravého ramena, pomliaždenie ľavej strany hrudníka a obojstranné odreniny predkolení s dobou liečenia a práceneschopnosťou od 31.1. do 8.5.2015.

Za to jej podľa § 285 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložil peňažný trest vo výmere tisíc eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, stanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov.

Podľa § 56 ods. 3 Tr. zákona povolil splácať peňažný trest v desiatich mesačných splátkach po sto eur od právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku, ale len proti výroku o treste, a to v neprospech obžalovanej, podal ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, okresný prokurátor odvolanie, ktoré následne aj písomne odôvodnil. V dôvodoch odvolania uvádza, že uložený peňažný trest považuje za primeraný. Neuloženie aj trestu zákazu činnosti však odporuje zásadám ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona. Účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu, a preto je jeho uloženie úplne dôvodné vtedy, keď páchatel' vyvolá trestným činom v doprave pochybnosti o svojej spoľahlivosti alebo spôsobilosti viesť motorové vozidlo. Spravidla tak súd postupuje vtedy, ak páchatel' skutok spáchal porušením dôležitej povinnosti resp. závažnejším spôsobom konania. Obžalovaná síce doposiaľ nebola súdne trestaná a v evidenčnej karte má dva záznamy staršieho dáta, je však potrebné zdôrazniť, že porušila tri dôležité povinnosti, ktoré v súhrne treba považovať za hrubé porušenie dopravných predpisov a že nedošlo k nenapraviteľnému následku, je len zhoda šťastných okolností, pretože spravidla pri strete vlaku na železničnom priecestí s osobným vozidlom k takémuto následku dochádza. Má za to, že účel trestu u obžalovanej splní len uloženie trestu zákazu činnosti, pretože len tento druh trestu patrí medzi najúčinnějšíe prostriedky ochrany bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Na verejnom zasadnutí krajského súdu krajský prokurátor v záverečnom návrhu ešte doplnil, že vzhľadom na okolnosti prípadu, ani samotný výrok o uložení peňažného trestu nepovažuje za celkom primeraný, vhodnejšie sa mu zdá byť uloženie podmieneného trestu odňatia slobody. V danom prípade však peňažný trest nepovažuje za nutné reparovať. Poukázal však na skutočnosť, že pri takejto výmere peňažného trestu, bol podľa jeho názoru stanovený neprimerane prísny náhradný trest odňatia slobody. Ani takýmto prísny náhradným trestom však podľa jeho názoru nemohol okresný súd ospravedlniť neuloženie trestu zákazu činnosti a v tomto smere dostatočne nezohľadnil okolnosti posudzovaného prípadu. Vjazd motorovým vozidlom na železničné priecestie so spustenými závorami v čase, keď prichádza vlak, je takým závažným porušením povinností vodiča, že podľa jeho názoru nie je možné neuloženie trestu zákazu činnosti. Navrhol preto napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušiť a obžalovanej uložiť aj trest zákazu činnosti vo výmere asi dvoch rokov.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že až na jednu, nie je možné odvolacie námietky prokurátora a jeho návrh na zmenu napadnutého rozsudku považovať za dôvodné.

Vzhľadom na to, že odvolanie prokurátora bolo obmedzené na výrok o treste a krajský súd nezistil také odvolaním nevytýkané chyby, ktoré by zakladali niektorý z dôvodov dovolania uvedený v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, obmedzil svoju prieskumnú činnosť na tento výrok, teda výrok o treste.

Len pre úplnosť je potrebné uviesť, že vo vzťahu k výroku o vine, ani v konaní pred súdom prvého stupňa nebolo dokazovanie vykonávané, pretože obžalovaná po tom, čo bola poučená v zmysle ustanovenia § 257 Tr. poriadku prehlásila, že je vinnou a následne potom, čo kladne zodpovedala na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. poriadku, súd jej vyhlásenie o tom, že je vinnou prijal a zároveň rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaná priznala k spáchaniu skutku sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Dôkazy, ktoré boli v konaní pred súdom prvého stupňa v tomto smere vykonané, sú zrejmé z obsahu zápisníc o hlavných pojednávaniach a v odôvodnení napadnutého rozsudku ich (aj keď je potrebné uviesť, že nie vždy celkom presne a v súlade s ich obsahom) uvádza aj súd prvého stupňa.

V odôvodnení svojho rozhodnutia v tomto smere prvostupňový súd poukázal najmä na hodnotenie samotnej osoby obžalovanej, na skutočnosť, že doposiaľ nebola trestaná, jej hodnotenie z miesta bydliska, záznamy v evidenčnej karte vodiča (pri prvom z nich je však chybné uvedenie dátumu, nejde o rok 2003, ale 2013), ako aj skutočnosť, že nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 Tr. zákona. Na druhej strane jej priznal poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. j/ a písm. l/ Tr. zákona, teda že viedla riadny život, priznala sa k spáchaniu trestnej činnosti spáchanie trestného činu úprimne oľutovala. S poukazom na uvedené skutočnosti potom okresný súd dospel k záveru, že v danom prípade s ohľadom na charakter trestného činu, osobné pomery a možnosti nápravy obžalovanej účel trestu splní peňažný trest vo výmere tisíc eur, pre prípad zmarenia ktorého stanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov.

Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádzal, z akých dôvodov trest zákazu činnosti obžalovanej neukladal a v tomto smere poukazoval predovšetkým na odkázanosť jej manžela (okresný súd síce tvrdí, že nemal správu o tom, že by poškodený bol manželom obžalovanej a majú rozdielne priezviská, v tomto smere je však potrebné uviesť, že v spise sa nachádza sobášny list obžalovanej a poškodeného, čo pozornosti okresného súdu evidentne ušlo).

So závermi, ktoré súd prvého stupňa vo vzťahu k výroku o treste prezentoval, najmä pokiaľ ide o namietaný výrok, teda neuloženie trestu zákazu činnosti sa v podstate krajský súd v celom rozsahu stotožňuje.

Aj podľa názoru krajského súdu vzhľadom na okolnosť, že trestný čin, pre ktorý bola obžalovaná uznaná vinnou je trestným činom spáchaným z nebanlivosti, s poukazom na jeho charakter, ale aj spôsobený následok, okolnosti spáchania uvedeného činu i samotnú osobu obžalovanej a jej pomery, doterajší spôsob života, možno považovať uložený peňažný trest vo výmere tisíc eur, (ktorý sa napokon v podstate ani odvolaním nenapáda), za primeraný. Súhlasiť je však potrebné s názorom prezentovaným krajským prokurátorom na verejnom zasadnutí, že náhradný trest odňatia slobody, ktorý okresný súd stanovil pre prípad zmarenia výkonu uloženého peňažného trestu, je skutočne neprimerane prísny.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zákona môže súd peňažný trest uložiť vo výmere od 160,- eur do 331 930,- eur.

V zmysle § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanoví súd náhradný trest a tento náhradný trest odňatia slobody je možné stanoviť až na päť rokov.

Pri ukladanom peňažnom treste 1 000,- eur vzhľadom na rozsah výmery peňažného trestu, ktorý je možné uložiť a náhradného trestu, ktorý je možné stanoviť do piatich rokov, sú dva roky skutočne neprimeraným náhradným trestom.

Len z uvedeného dôvodu, preto krajský súd na poklade odvolanie prokurátora napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a následne sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanej s použitím rovnakých ustanovení ako súd prvého stupňa uložil peňažný trest vo výmere 1 000,- eur, ktorý jej tak, ako súd prvého stupňa (len so spresnením znenia výroku v zmysle zákona) povolil v zmysle § 56 ods. 3 Tr. zákona zaplatiť v desiatich mesačných splátkach po 100,- eur v lehote do jedného roka od právoplatnosti rozsudku, pričom pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, stanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere štyroch mesiacov.

Aj keď odvolanie prokurátora primárne smerovalo voči neuloženiu trestu zákazu činnosti a aj keď sa krajský súd s časťou tvrdení prokurátora stotožňuje, v zhode s napadnutým rozsudkom ani krajský súd trest zákazu činnosti neukladal.

Je potrebné súhlasiť s tým, že porušenia, ktorých sa obžalovaná dopustila a ktoré k vzniku dopravnej nehody viedli, sú posudzované ako porušenie dôležitej povinnosti vodiča motorového vozidla a vzhľadom na ich súhrn je potrebné ich naozaj posudzovať ako veľmi závažné porušenie pravidiel cestnej premávky. Ich porušenie naozaj spravidla vyvoláva za takejto situácie vznik veľmi vážnych a často až nenapraviteľných dôsledkov. Uloženie trestu zákazu činnosti v takomto prípade pri takomto porušení by navyše odôvodňoval aj spôsobený následok, teda závažné poranenia poškodeného, ktoré pri dopravnej nehode utrpel.

Napriek tomu, tak ako na to napokon poukázal aj prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia, nemožno v posudzovanom prípade pominúť mimoriadne okolnosti prípadu, vzhľadom na existenciu ktorých sa musí dospieť k záveru, že uloženie trestu zákazu činnosti by bolo v tomto prípade nespravodlivým a tým, kto by bol uloženým trestom zákazu činnosti obžalovanej navyše postihnutý, by bol napokon práve samotný poškodený. Z obsahu lekárskeho správ, ktoré boli v tomto konaní vo vzťahu k poškodenému predložené, je nepochybné, že tento trpí veľmi vážnymi zdravotnými problémami, v dôsledku ktorých pravidelne navštevuje viacerých odborných lekárov, pričom vzhľadom na jeho zdravotný stav nie je schopný lekárov navštevovať sám, je odkázaný na celodennú opatrovateľskú starostlivosť a tú mu poskytuje práve obžalovaná. Existencia ďalšej osoby, ktorá by mu ju poskytnúť mohla z obsahu spisu nevyplýva, keďže je zrejme, že žiadne spoločné deti nemajú. I z lekárskeho správ i samotného vyjadrenia obžalovanej vyplýva, že motorové vozidlo potrebuje najmä z dôvodu starostlivosti o manžela, s ktorým chodí dvakrát do týždňa na krv, na kontrolu na neurológiu, kardiológiu, imunológiu a v mnohých prípadoch náhle aj na pohotovosť. Uvedené okolnosti podľa názoru krajského súdu vzhľadom na to, že v zmysle ustanovenia § 34 ods. 3 Tr. zákona, trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, neuloženie trestu zákazu činnosti v danom prípade odôvodňujú.

Navyše je v tejto súvislosti potrebné uviesť, že napriek vážnym porušeniam pravidiel v cestnej premávke v danom prípade skutočne nie je možné obžalovanú označiť ako vodičku, ktorá by bola vo všeobecnosti vodičkou nedisciplinovanou, nerešpektujúcou pravidlá cestnej premávky a svoje povinnosti vodiča. Je síce pravdou, že v evidenčnej karte vodiča má dva záznamy, je však nutné uviesť, že držiteľkou vodičského oprávnenia je od roku 1991, pričom jeden z uvedených záznamov je z roku 2004 pre porušenie ustanovenia § 3 ods. 2 písm. b/ zák. č. 315/1996 Z.z. (teda nerešpektovanie dopravnej značky alebo dopravného zaradenia), za čo jej bola uložená pokuta vo výške 2 000,- Sk a druhý a je z 02.12.2013 pre porušenie § 16 ods. 4 zák. č. 8/2009 Z.z. (teda prekročenie rýchlosti), za čo jej bola uložená pokuta vo výške 20,- eur. Iný negatívny poznatok o obžalovanej nevyplýva ani z miesta bydliska a aj z odpisu registra trestov je zrejme, že v tomto prípade ide o prvé konanie v rozpore so zákonom, keďže doposiaľ trestaná nebola. Nie celkom bez významu v tomto smere je aj doba, ktorá od spáchania skutku uplynula, pričom z obsahu spisu nie je zrejme, že by bol obžalovanej po dopravnej nehode vodičský preukaz zadržaný. Možno len usudzovať, že sa tak nestalo zrejme kvôli tomu, že pôvodne bolo trestné stíhanie začaté vo veci trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona, avšak vzhľadom na to, že samotný poškodený nedal súhlas s trestným stíhaním, bolo uznesením OR PZ, Okresného dopravného inšpektorátu, Prešov, zo dňa 25.05.2015 podľa § 215 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku s poukazom na § 9 ods. 1 písm. f/ Tr. poriadku trestné stíhanie zastavené a až následne na základe pokynu prokurátora zo dňa 07.10.2016 bolo začaté trestné stíhanie pre prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona a potom 25.11.2016 vznesené obžalovanej obvinenie pre uvedený prečin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.